

Puheenjohtajalta

Mukavaa marraskuuta kaikille Finelcin jäsenille ja tervetuloa vuoden 2024 toisen Newsletterin pariin!

Kielikeskuksissa ja vastaavissa yksiköissä tehdään koko ajan upeaa ja monipuolista kielten- ja viestinnän opetuksen kehittämistyötä. Sitä tapahtuu esimerkiksi osana oman opetuksen suunnittelutyötä sekä tutkimushankkeissa tai pedagogisen kehittämisen projekteissa. Kehittämällä jatkuvasti opetuksen sisältöjä sekä opetusmenetelmiämme ja -materiaalejamme varmistamme, että opiskelijoidemme saama opetus vastaa heiltä vaadittaviin ja jatkuvasti muuttuviin kieli- ja viestintätaitojen tarpeisiin.

Usein käy valitettavasti niin, että tiedämme, miten kollegamme omissa kielikeskuksissamme kehittävät opetustaan mutta aikaa ei aina jää muissa kielikeskuksissa työskentelevien kollegoiden kehittämistyöhön ja hankkeisiin perehtymiselle. Toivon, että tämä Newsletter osaltaan tuo näkyväksi sitä monipuolista asiantuntijatyötä, jota ympäri Suomen eri kielikeskuksissa ja vastaavissa yksiköissä jatkuvasti tehdään. Tässä numerossa saamme tutustua ruotsin opetuksen ja arvioinnin kehittämiseen Jyväskylän yliopiston Monikielisen akateemisen viestinnän keskuksessa, uuteen aktiviteettikäsitteeseen globaalikasvatuksen teemoista (LAB-ammattikorkeakoulun kielikeskus), verkkopohjaiseen materiaaliin suomenruotsalaisuudesta (Aalto yliopiston kielikeskus), Vaasan yliopiston termipankkiin sekä Helsingin yliopiston kielikeskusten opettajien oppeihin ja kokemuksiin CercleSin konferenssista.

Antoisia lukuhetkiä tärkeiden teemojen äärellä ja suuri kiitos kirjoittajille!

Emmi Huttunen, Taideyliopisto

Vaasan yliopiston termipankki tukee kansainvälisyyttä ja monikielisyyttä

Noora Karjalainen, Susanna Mantila ja Simone Sundqvist, yliopisto-opettajat, Vaasan yliopiston Kielikeskus Linginno

Kansainvälinen Vaasan yliopisto panostaa monitieteiseen huippuosaamiseen ja yhdenvertaisuuteen, mitä tukemaan yliopiston Kielikeskus Linginno julkaisi keväällä 2023 henkilöstön ja opiskelijoiden käyttöön termipankin. Se käsittää nykyisellään yli 400 termiä suomeksi, englanniksi ja ruotsiksi.

Monikielisuuden haasteet ja mahdollisuudet

Vaasan yliopiston viralliset työkielet ovat suomi ja englanti, ja yliopistoon hakeutuu jatkuvasti enemmän kansainvälisiä opiskelijoita. Vuonna 2023 kansainvälisten tutkinto-opiskelijoiden määrä oli 346, ja tavoitteena on 2 600 kansainvälistä opiskelijaa vuonna 2030. Myös kansainvälisen henkilöstön osuus on merkittävä; tutkimus- ja opetushenkilökunnan 656 työntekijästä lähes neljäsosa on kansainvälistä. Kansainvälistymisen vuoksi englanninkielinen viestintä on lisääntynyt merkittävästi, jolloin on keskeistä säilyttää alueen kotimaisten kielten, suomen ja ruotsin, elinvoimaisuus, tukea niiden ajanmukaisen termistön kehittymistä sekä ennaltaehkäistä termien häviämistä. Termipankin monikielisyys onkin tietoinen, Vaasan seudun monikielisyyttä tukeva valinta.

Termipankin tausta ja tavoitteet

Termipankin taustalla on käännösprosessin kehittäminen ja nopeuttaminen sekä kohdetekstien laadun parantaminen. Yliopiston tekstejä kääntävät kielikeskuksen opettajat olivat pitkään kiinnittäneet

huomiota termien epäjohdonmukaiseen käyttöön. Kielten asiantuntijoina he ottivat vastuun termipankkihankkeesta. Ensimmäiset julkaistut termit kerättiin käännöksistä, yliopiston verkkosivuilta sekä Pepistä ja muista järjestelmistä. Niitä työstettiin tiiviissä yhteistyössä eri yksiköiden, opiskelijapalveluiden sekä opintohallinnon asiantuntijoiden kanssa.

Ensimmäinen versio termipankista julkaistiin MOT Sanakirjat -palvelussa maaliskuussa 2023. Se sisälsi noin 200 opiskelun termiä. Tavoitteena on lisätä termipankkiin vuosittain 200 uutta termiä, jolloin se sisältäisi vuonna 2030 noin 1 800 alkuperäistä termiä.

Hyödyt henkilöstölle ja opiskelijoille

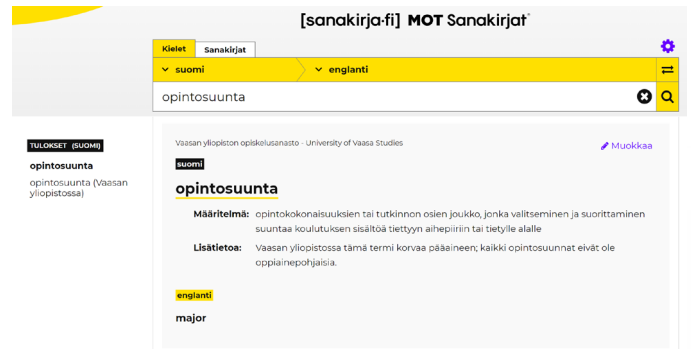
Termipankin keskeinen etu on yliopiston viestinnän yhdenmukaistaminen. Termipankki tarjoaa henkilöstölle ja opiskelijoille työkalun, jonka avulla he voivat varmistaa käyttävänsä oikeita termejä omalla kielellään. Tämä on erityisen

tärkeää, koska aiemmin yhtenäistä ja luotettavaa lähdettä termien tarkistamiseen ei ole ollut. Termipankki varmistaa myös, että suomen- ja ruotsinkielinen termistö säilyy osana yliopiston virallista viestintää, vaikka englannin käyttö onkin lisääntynyt.

Opiskelijoille termipankki tarjoaa mahdollisuuden oppia ja käyttää oikeaa terminologiaa omalla kielellään. Muuten vaarana on, etteivät opiskelijat omaksuisi suomen- tai ruotsinkielistä termistöä opiskelujensa aikana. Termipankki tukee näin opiskelijoiden kielitaidon kehittymistä ja varmistaa heidän mahdollisuutensa toimia työelämässä asiantuntevasti omalla kielellään.

Haasteet ja tulevaisuuden näkymät

Julkaisemisesta huolimatta termipankin kehittämiseen liittyy edelleen haasteita, kuten jo vakiintuneen sanaston muuttaminen. Lisäksi suorien sanakirjakäännösten käyttö johtaa joskus virheellisiin termeihin, mikä tekee erityisesti Vaasan yliopiston erikoistermien, kuten *moduuli* tai *opintosuunta*, yhtenäistämistä haastavaa. Juuri tällaisten uniikkien termien vuoksi esimerkiksi opetushallituksen korkeakoulusanasto tai muut olemassa olevat tieteelliset termipankit eivät täysin kata Vaasan yliopiston sanastotarpeita, vaan omalla termipankilla on paikkansa.

Kuva: MOT Sanakirjat, Vaasan yliopiston termipankki / Susanna Mantila

Myös parhaan teknisen ratkaisun löytämisessä on ollut haasteensa. Koska yliopiston ja palveluntarjoajan ohjelmistojen yhdistäminen ei ole soveltuvan ohjelmointirajapinnan puuttuessa vielä onnistunut, sanastot ovat toistaiseksi MOTissa saatavilla vain sanahakuina kokonaisten listojen sijaan. Sanalistoja pääsee katselemaan Excel-tiedostoina, mikä ei ole erityisen käyttäjäystävällistä.

Tulevaisuuden tavoitteina on lisätä termipankin kätevyyttä ja tunnettuutta sekä päästä eroon Excel-tiedostoista palveluntarjoajan lupaileman ohjelmointirajapinnan tai tarvittaessa vaihtoehdoisen ratkaisun avulla. Pyrkimyksenä on, että mahdollisimman moni yliopistolainen tuntsi termipankin ja käyttäisi sitä. Tulevaisuudessa termipankki voisi olla laajemminkin käytössä, mutta nykyisellään se tukee mainiosti Vaasan yliopiston monikielistä ja kansainvälistä kehityskulkua.

Durham in brief – Mitä Helsingin yliopiston Kielikeskus teki ja näki

Janne Niinivaara, opetuksesta vastaava johtava asiantuntija

Durhamin yliopiston järjestämä konferenssi XVIII **CercleS** International Conference 2024, “Multilingualism & the Anglosphere” houkutteli Englantiin seitsemän Helsingin yliopiston kielikeskuslaista. Kielikeskuslaisten esitykset käsittelivät monikielisiä työ- ja opiskeluyhteisöjä, monimuotoista pedagogiikkaa, tietopohjaista pedagogista johtamista sekä korkeakoulujen välistä yhteistyötä. Tässä jutussa viisi esitelmänpitäjää avaa lyhyesti havaintojaan ja oman esitelmänsä keskeisiä ydinajatuksia monikielisesti – luonnollisesti. Ja monikielisestä lähestymistavasta Helsingin yliopiston kielikeskus sai myös konferenssissa kiitosta, kun **Hanna Kososen** ja **Salla-Maaria Suuriniemen** esitelmä ”Language Safer Space: Language Practices and Multilingualism in Working Communities” valittiin konferenssin parhaaksi monikieliseksi esitelmäksi.

Esittelin Taideyliopiston kieltenopetuksen vastuulehtori **Emmi Huttusen** kanssa pääkaupunkiseudun yliopistojen KiViTa-hankkeessa saatuja oppeja, kokemuksia ja vinkkejäkin. Esitelmän tekoon olivat osallistuneet myös lehtori **Jepa Viina-nen** Aalto-yliopistosta ja johtaja **Katja Bergbacka** Helsingin yliopistosta. Yhteistyömuoto herätti laajaa kiinnostusta. Korostimmekin esitelmässämme, että yhteistyössä on runsaasti hyviä puolia, mutta se vaatii systematiikkaa, tavoitteellisuutta ja pitkäjänteisyyttä. Yhteistyö on nimenomaan *työ*, joka pitää *tehdä*.

Puhuin konferenssissa myös opiskelijoiden erilaisista tavoista ja muodoista oppia kieltä ja viestintää. Esitelmässäni ”Pedagogical Knowledge Management: Case University of Helsinki Language Centre” kerroin, miten erilaisia tietolähteitä hyödyntämällä opetuksen laatua sekä monimuotoisen pedagogiikan toteutumista tarkoituksenmukaisesti seurataan, kehitetään ja tutkitaan Helsingin yliopiston kielikeskuksessa.

Hanna Kosonen, äidinkielen yliopisto-opettaja ja kielentutkimuksen jatko-opiskelija

This year’s CercleS conference revolved around the themes of multilingualism and the Anglosphere. The Anglosphere refers not only to language but also to shared values, such as political and legal systems, cultural practices, and economic ties. Discussions around multilingualism and the Anglosphere highlighted the prominent global role of English and its influence on language policy, particularly in contexts where English is not the primary language.

Lors de la réunion du groupe de travail sur l’internationalisation et la politique linguistique, nous avons discuté de la manière dont les centres linguistiques peuvent, ensemble, jouer un rôle plus actif dans les politiques linguistiques, au lieu d’en être simplement les cibles. Une idée qui a émergé était celle d’un certificat pour les universités multilingues, une étape vers une plus grande reconnaissance du multilinguisme.

Monikielisyyttä tutkivana jatko-opiskelijana tein havaintoja myös siitä, miten konferenssi itsessään toimi monikielisyyden näyttämönä. Esityksissä ja työpajoissa näkyivät osallistujien kielirepertuaarit ja englannin merkittävä rooli. Dieser Austausch hat mich dazu gebracht, über die Praxis des Sprachengebrauchs und dessen Verhandlung nachzudenken.

Språkcentren borde få en större roll i språklig policy, både nationellt och internationellt. Vi som deltog i konferensen fick en värdefull insikt i hur engelskan spelar en central roll i många sammanhang, men också hur andra språk kan stärkas genom certifieringsinitiativet.

Mun lean geahččalan geavahit giellariikkain dán teavsttas. Loga beaivi leaba dutnje man ráfiin mun leat veahkehan.

Leena Evesti, Head of Language Services and Deputy Director of the University of Helsinki Language Centre

In my poster presentation “Bringing learning communities together in the Helsinki Metropolitan Area – interinstitutional project for personnel training”, I outlined the current faculty and staff training available at the 11 higher education institutions (HEIs) involved in the [KiViTa project](#). The project offers training options until the end of 2024 in 1) Academic English for researchers and teachers, 2) Finnish and Swedish for international personnel, and 3) communication and language skills in English, Swedish and Finnish for all personnel in the HEIs. The poster highlighted the benefits for both the personnel participating in the training (855 participants in 56 training options in the Academic Year 2023–2024), and the instructors involved in developing and delivering the options. Some of the HEIs had not previously offered any training specifically designed for their staff; however, the over 800 applications for the 41 autumn 2024 training options clearly indicate strong demand. Key outcomes of the cooperation include both a qualitative and quantitative increase of training options, increased chances for personnel to apply their skills in true-to-life situations while learning a foreign language or communicating science, and, through the domestic languages’ courses, better inclusion of international staff into their respective HEI communities.

Minna Intke-Hernandéz, FT, yliopisto-opettaja

En nuestra presentación, mi colega Katja Peltola y yo, reflexionamos sobre el sentido de pertenencia en el día a día de los centros de lenguas, y ofrecimos las siguientes conclusiones:

1. El sentido de pertenencia se construye a través de la participación activa, en la que los estudiantes no solo reciben información, sino que también aportan al grupo.
2. Para algunos estudiantes, el sentido de pertenencia surge en tareas puntuales y momentáneas, mientras otros valoran la convivencia en el tiempo libre.
3. La tecnología brinda a muchos la posibilidad de participar y sentir que pertenecen al grupo, especialmente para aquellos con necesidades especiales (por ejemplo, rasgos autistas o problemas con el oído o con la vista).

El tema de la conferencia, el multilingüismo, también está relacionado con el sentido de pertenencia. Después de la conferencia, me quedé reflexionando sobre cómo es el multilingüismo cuando no se siente artificialmente resaltado, sino cuando es auténtico y natural. Un colega lo comparó con las familias multilingües: la conversación puede llevarse a cabo utilizando el idioma más fuerte o más cómodo de cada participante, partiendo siempre de la suposición de que todos entienden algo de los idiomas que se utilizan. El apoyo y la aceptación del multilingüismo pueden fortalecer el sentido de pertenencia, pero sola y únicamente cuando el objetivo es mejorar la interacción de manera genuina, y no simplemente mostrar las habilidades lingüísticas que uno tiene

Tuula Lehtonen, EdD., vanhempi yliopistonlehtori

Durhamin CercleS-konferenssissa päädyin pohtimaan mediaation, autenttisuuden ja luokan ulkopuolella tapahtuvan oppimisen välistä maastoa. Tausta-aineistona käytin oikeustieteen opiskelijoiden asynkronisen englannin verkkokurssin vastauksia kolmeen kysymykseen. Verkkokurssi oli rakennettu mediaatio mielessä pitäen, ja se käytti verkossa jo olemassa olevia autenttisia aineistoja.

Yksi kysymys liittyi opiskelijoiden englannin käyttöönsä yleisesti. Toinen kartoitti heidän käsitystään siitä, mitä he olivat oppineet kurssin aikana ja kuinka he ajattelivat käyttäen oppimaansa tulevaisuudessa. Kolmas kysymys laittoi opiskelijat miettimään mediaatiolle perustuvien tehtävien hyödyllisyyttä.

Loppupäätelmäni olivat, että asynkroninen verkkokurssi, joka perustuu autenttiseen, verkossa jo olemassa olevaan aineistoon, innostaa opiskelijoita välittämään viestiä monin eri tavoin (mediaatio) ja siten oppimaan kielen käytöstä ja kommunikaatiosta. Opiskelijat muun muassa joutuivat mediaatiota

käyttäessään miettimään erilaisia tapoja sanoa se, mitä välittivät eteenpäin ja aidosti punnitsemaan, kuinka hyvin olivat ymmärtäneet sen viestin, jota tuli välittää eteenpäin. Kurssin aikaiset tavat erosivat opiskelijoiden vastausten perusteella heidän normaalista – ja usein runsaasta – englannin käytöstä verkossa. Normaaliin kuuluu pitkälti reseptiivisten taitojen runsas käyttö.

Itselflektioivien vastausten perusteella ainakin osa 21 tutkimusluvan antaneesta opiskelijasta muutti omia käyttötottumuksiaan kurssin kuluessa, joten on mahdollista, että nuo muuttuneet, mediaatiota enemmän sisältävät tavat kulkeutuvat myös opiskelijoiden kurssin jälkeiseen arkeen.

Helsingin yliopiston delegaatio Durhamissa. Kuva: Jepa Viinanen.

Globaalikasvatuksen teemoja kielten ja viestinnän opetukseen – uusi aktiiviteettikirja julkaistu

Jaana Häkli, LAB-ammattikorkeakoulun Kielikeskus,
jaana.hakli@lab.fi

Globaalikasvatuksen teemat antavat loistavia mahdollisuuksia integroida globaaleja teemoja kuten ihmisoikeudet, vastuullisuus, ilmastonmuutos, vähemmistöjen oikeudet ja kulttuurien tuntemus kielten ja viestinnän oppimiseen. On yllättävää, että Suomessa globaalikasvatuksen teemat kuuluvat perus- ja toisen asteen opetussuunnitelman sisältöihin, mutta korkeakouluissa ne eivät välttämättä kuulu kaikkien tutkintojen opetussuunnitelmiin, vaikka monet teemat tulevatkin työelämässä vastaan ja esiin yritysten yhteiskuntavastuun ja -vaikuttamisen kautta. Monet korkeakouluopiskelijat työllistyvät myös monikulttuurisiin yrityksiin, eikä heidän opetussuunnitelmaansa ole kuulunut monikulttuurisuuteen tai kulttuurienväliseen viestintään liittyviä opintoja.

Myös opiskelijoiden käsityksissä maailmankansalaisuudesta Euroopan eri kolkissa on eroja. LAB-ammattikorkeakoulun Kielikeskus oli mukana Erasmus+ -rahoitteisessa GLOBDIVES-hankkeessa, jossa tutkittiin käsityksiä maailmankansalaisuudesta, moninaisuudesta ja YK:n kestävän kehityksen tavoitteista monesta eri näkökulmasta Saksassa, Liettuassa, Espanjassa, Romaniassa ja Suomessa. Teemahaastattelujen ja kvantitatiivisen kyselyn avulla käsityksiä kerättiin sekä kansalaisjärjestöjen ja yritysten edustajilta että opettajilta ja opiskelijoilta. Tuloksia on esitelty konferensseissa ja niistä on kirjoitettu artikkeleja. Tutkimustuloksista selvisi, että globaalikasvatuksen teemat eivät ole tuttuja teemoja kaikille korkeakoulujen opettajille, ja ongelmana on, että kurssien tuntikehitys ei usein anna mahdollisuutta asioiden käsittelyyn. Tässä vieraiden kielten opetus voisi olla paikka sisältöjen integroinnille, sillä monessa korkeakoulussa tavoitteena on, että korkeakoulun valitsema YK:n kestävän kehityksen tavoitteet pitää näkyä tavalla tai toisella kaikilla opintojaksoilla eli myös kielten ja viestinnän opinnoissa.

Korkeakoulujen kansainvälisten koulutusohjelmien ryhmät luovat jo itsestään herkullisesti heterogeenisen alustan globaalikasvatuksen teemojen käsittelyyn. Voisiko esim. englannin suullisen kielitaidon harjoituksissa käsitellä argumentointia ja neuvottelutekniikoita teemoihin ihmisarvoinen työ, polarisaatio työyhteisöissä, naisyrityksiin tasa-arvon edistäjänä ja köyhyyden poistajana tai yrityksen tavat torjua ilmastonmuutosta? Kirjallisen viestinnän tehtävissä puolestaan voi harjoituttaa vaikuttavaa ja vastuullista viestintää laatimalla esim. blogikirjoituksen, jonka tavoitteena on lisätä lukijoiden tietoisuutta syrjäyttää kokevasta ihmisryhmästä ja heidän haasteistaan työelämässä ja arjessa ylipäättään. Kulttuurienvälisen viestinnän

opetukseen puolestaan kulttuurisensitiivisyys, arvokeskustelut ja erilaisuuden suvaitseminen kuuluvat ydinsisältöihin – globaalikasvatuksen teemoja ovat nekin! Työperäisen maahanmuuton myötä yhä enemmän monikulttuuristuvassa Suomessa kyseisten teemojen käsittely on tärkeämpää, sillä korkeakouluopiskelijoissakin on paljon yksilöitä, jotka eivät ole juuri matkustaneet Suomen tai lähimaiden ulkopuolelle tai jotka ovat eläneet koko elämänsä homogeenisessä ympäristössä, eivätkä he ole aiemmin kohdanneet vieraista kulttuureista tulevia opiskelijoita. Korkeakouluopiskelijat lähtevät nykyään myös määrräikaan valmistumisen paineessa harvemmin pitkään vaihtoon ulkomaille, joten kulttuurienvälisen kompetenssi saattaa helposti jäädä vajaaksi tai jopa kehittymättä opintojen aikana.

Globaalikasvatuksen teemat sivistävät ja haastavien teemojen käsittely kielten ja viestinnän opetuksessa harjaannuttaa opiskelijoiden argumentointi- ja kuuntelutaitoja sekä kykyä sietää eriäviä mielipiteitä. Sivistyksen ei pitäisi myöskään loppua toisen asteen koulutukseen! Maailmankansalaisuuteen kuuluu oleellisesti arvomaailman pohdinta, uuden ja erilaisen hyväksyntä sekä vastuullinen kuluttaminen. Korkeakouluopiskelijat eri-ikäisinä aikuisina ovat kuluttajina myötävaikuttamassa ostopäätöksillään eriarvoisuuden vähentämiseen kenties toisella puolella maapalloa.

GLOBDIVES-hankkeessa tuotettiin tutkimustulosten lisäksi mm. aktiiviteettikirja, jonka käytännönläheisiä ja yksityiskohtaisesti ohjeistettuja harjoituksia voi hyvin hyödyntää kielten ja viestinnän kurssilla. Harjoituskirja sisältää harjoituksia, joita voi hyvin käyttää kestävän kehityksen, moninaisuuden ja kulttuurienvälisen viestinnän teemojen kuten maailmankansalaisuus, oma identiteetti, kulttuurierot jne. integroimiseksi osaksi vieraiden kielten ja viestinnän opetusta. Harjoituskirja on englanninkielinen, mutta monet harjoitukset voi helposti kääntää ja soveltaa muiden kielten harjoitteluun. Monissa harjoituksissa on myös toiminnallisia aspekteja oppimistilanteiden elävöittämiseksi.

Aktiiviteettikirja on avoimesti saatavilta osoitteesta
<https://www.theseus.fi/handle/10024/820923>

Global education themes in teaching foreign language and communication skills – a new activity book published

Jaana Häkli, LAB University of Applied Sciences,

jaana.hakli@lab.fi

Global education themes provide excellent opportunities to integrate global themes such as human rights, responsibility, climate change, minority rights and intercultural awareness into studies of foreign language and communication skills. It is surprising that in Finland global education themes are a part of the curricula in primary and secondary education, but in higher education they are not necessarily included in the curricula of all degrees, even though many themes are encountered and addressed in working life through corporate social responsibility and corporate social impact. Many graduates from higher education institutions are also employed in multicultural companies and their degree has not included studies related to multiculturalism or intercultural communication.

There are also differences in students' perceptions of global citizenship in different parts of Europe. The Language Centre of LAB University of Applied Sciences took part in the Erasmus+ funded GLOBDIVES (Global Citizenship and Diversity Management Skills in Higher Education) project, which explored perceptions of global citizenship, diversity and the UN Sustainable Development Goals from a variety of perspectives in Germany, Lithuania, Spain, Romania and Finland. Through thematic interviews and a quantitative questionnaire, perceptions were collected from representatives of NGOs and businesses, as well as from teachers and students. The results have been presented at conferences and have been the subject of scientific articles. The results show that global education topics are not familiar to all teachers in higher education and that the problem is that the time frame of degree-specific courses often does not allow for these kinds of more general yet global issues to be addressed. This could be possible more on courses of language learning and communication skills. We should also not forget that many higher education institutions aim to have the UN Sustainable Development Goals (SDGs) chosen by the institution reflected in one way or the other in all courses, including language and communication studies.

Student groups in international higher education programmes already provide a deliciously heterogeneous platform for addressing global education themes. For example, could oral English exercises cover argumentation and negotiation techniques on topics such as decent work, polarization in workplaces, women entrepreneurs as promoters of gender equality and poverty eradicators, or how companies are tackling climate change? In the written communication exercises,

students could practice effective and responsible communication, for example by writing a blog post to raise awareness of a group of people experiencing discrimination and the challenges they face at work and in everyday life in general. In the field of intercultural communication, cultural sensitivity, value debates and tolerance of diversity are at the core of the teaching of intercultural communication. All these are also central themes in global education! In Finland, which is becoming increasingly multicultural because of an increase in immigration, it is more important to address these themes, as there are many individuals among university students who have not travelled much outside Finland or neighboring countries, or who have lived in a homogeneous environment all their lives and have not previously encountered students from foreign cultures. In addition, due to the pressure to graduate within the regular study time, university students are now less likely to go abroad for a long exchange, so intercultural competence can easily be lacking or remain undeveloped during their studies.

Global education themes are edifying and the way in which challenging topics are dealt with in language and communication education helps students to develop their argumentation and listening skills, as well as their ability to tolerate differences in opinions. Global education should not stop at the secondary level! Reflecting on values, embracing the new and the different, and consuming responsibly are essential elements of global citizenship. University students, as adults of different ages, but all as consumers, contribute with their purchasing decisions to reducing inequalities, perhaps even on the other side of the world.

In addition to the research results, the GLOBDIVES project also produced an activity handbook with practical and detailed exercises that can be used on language and communication courses. The activity book contains exercises that can be used to integrate themes such as sustainability, diversity and intercultural communication, such as global citizenship, personal identity, cultural differences, etc. into the teaching of foreign languages and communication. The exercise book is in English, but many of the exercises can be easily translated and applied to other languages. Many of the exercises also have functional aspects to enliven learning situations.

The exercise book is electronically available at <https://www.theseus.fi/handle/10024/820923>

Sidu! New Open Web Material about life in Swedish in Finland

Felix Mäkelä, Sofia Sevón and Taija Votkin,
Aalto University

Riina Uusikulku, Andrea Höglund, Sigrid Pettersson
and Madeleine Stjernberg, University of Helsinki

How much do you know about the Swedish-speaking minority in Finland? For example, did you know that there are many different Swedish dialects in Finland, that Swedish-speaking Finns like singing funny songs while eating crayfish, and that handball is a popular sport in several Swedish-speaking areas? In the new open web material *Sidu! Det svenska i Finland*, you get to learn about all these things, and much more.

The material is largely based on visuals, such as 360-degree pictures, and on videos with people from different continents telling their personal stories about integrating in Swedish in Finland. In addition, there are videos with experts on topics such as history, education and society in Finland.

The idea behind *Sidu!* is to provide information about the Finland Swedish society and culture for international experts and students who already live in Finland, are planning to move to Finland or are otherwise interested in knowing more about life in Swedish in Finland. We also want to raise awareness of the possibility to integrate into the Finnish society in Swedish and promote learning Swedish.

Sidu! consists of 20 modules, covering everything from history and society, to literature, media and the areas where Swedish is spoken in Finland. You get to learn about the possibility to integrate in Swedish in Finland, and the services you can, and cannot, expect to get in Swedish in different parts of Finland. You may also go on a virtual tour around the Swedish-speaking and bilingual areas in Finland – from Uusimaa/Nyland and the metropolitan area to the Åland Islands, the southwest of Finland, up to Ostrobothnia and even the Torneå valley and the cities in Finland called *language islands*.

The *Sidu!* material is created by the small Swedish team in the Language Boost project from Aalto University and the University of Helsinki. The material is open for everyone and can be used in multiple ways. For example, Swedish teachers may use any parts of it in their courses, and learners of Swedish may use it as self-study material. The material may also be useful for study and career advisors who guide international students and employees seeking to integrate in Swedish in Finland. In addition, one aim is to create a MOOC based on *Sidu!*

Sidu! is available on two platforms, ThingLink and DigiCampus. ThingLink is a platform based on visuals and 360-degree pictures, while DigiCampus is a Moodle-based, more traditional course platform. Both platforms are open for everyone, but DigiCampus requires login. On ThingLink, the material is already available in three languages: Swedish, English and Finnish.

Sidu! was released on September 17, and additions are still being made. If you have any questions or suggestions about the material, we would be happy to hear from you.

For more information, please contact Felix Mäkelä felix.makela@aalto.fi, Taija Votkin taija.votkin@aalto.fi or Sofia Sevón sofia.sevon@aalto.fi at Aalto University, or Riina Uusikulku riina.uusikulku@helsinki.fi at the University of Helsinki.

[Sidu! Det svenska i Finland — ThingLink](#)

A snapshot from an interactive 360-degree environment in *Sidu!*

Ruotsin opetuksen ja arvioinnin kehittäminen korkeakouluissa -webinaari 28.5.2024

Anniina Suuronen, Camilla Jauhojärvi-Koskelo, Eve-liina Koivumäki, Maria Lampinen, Monikielisen akateemisen viestinnän keskus, JYU
anniina.suuronen@jyu.fi, camilla.jauhojarvi-koskelo@jyu.fi,
eveliina.k.koivumaki@jyu.fi, maria.s.lampinen@jyu.fi

Jyväskylän yliopiston Monikielisen akateemisen viestinnän keskuksen (Movi) ruotsinopettajat järjestivät “Utveckling av undervisning och bedömning av svenska vid högskolor i Finland”-webinaarin Suomen yliopistojen kielikeskusten ruotsinopettajille 28.5.2024. Webinaari herätti suurta mielenkiintoa yliopistojen kielikeskusten ruotsinopettajien keskuudessa ja osallistujia olikin lähes kaikista Suomen yliopistoista. Webinaarin tavoitteena oli avata arviointiin liittyvää keskustelua ja tapaaminen suunnattiin tässä vaiheessa yliopistojen kielikeskusten ruotsinopettajille. Jatkossa kehittäminen olisi tärkeää laajentaa myös ammattikorkeakouluihin.

Uudet teknologiat ovat tulleet osaksi korkeakouluopiskelijoiden arkea ja kieltenopiskelua. Ne ovat tuoneet kielten opetukseen ja arviointiin uusia mahdollisuuksia, mutta toisaalta haastaneet opettajia pohtimaan opetus- ja arviointimenetelmiä uudesta näkökulmasta. Pandemia-aika osaltaan haastoi arviointia ja vaikutti siihen, että erilaisia arviointimenetelmiä oli otettava käyttöön. Opettajat ovat myös havainneet ruotsin kielen osaamisen heikentyneen sen jälkeen, kun pakollisesta ruotsin kielen ylioppilaskokeesta luovuttiin vuonna 2005.

Korkeakoulujen ruotsin kielen (toinen kotimainen kieli) arviointi pohjautuu kielilakiin ja asetukseen. Arviointia helpottavana työkaluna opettajille toimivat valtakunnalliset KORU-kriteerit (2006), jotka mahdollistavat yhdenvertaisen ja oikeudenmukaisen arvioinnin kaikissa korkeakouluissa. Ruotsin arviointikäytänteiden ja -kriteerien nykytilasta ja mahdollisesta päivittämistarpeesta kaivataan korkeakoulujen välistä keskustelua, mikä käy ilmi myös Taina Juurakko-Paavolan selvityksestä “Toisen kotimaisen kielen ylioppilastutkinnon pakollisuuden poistamisen vaikutuksista Suomen kielitaidon kannalta” (2024).

Ennen webinaaria opettajia pyydettiin vastaamaan ennakkokyselyyn, jonka avulla kartoitettiin mm. erilaisia käytössä olevia arviointimenetelmiä, osallistujien ajatuksia tekoälyn mahdollisuuksista ja haasteista opetuksessa sekä toiveita muista aiheista, joista tarvittaisiin yhteistä keskustelua korkeakoulujen ruotsinopettajien kesken. Webinaarin aluksi käytiin läpi Movin opettajien kokoamia ennakkokyselyn tuloksia. Ennakkokyselyn vastauksista saatiin hyvä pohja webinaarissa käydylle yhteiselle keskustelulle sekä työskentelylle pienryhmissä.

Pienryhmissä keskusteltiin erilaisista käytössä olevista arviointikäytänteistä ja jaettiin hyväksi havaittuja toimintatapoja eri kielikeskusten kesken. Eri korkeakouluissa käytössä olevien arviointimenetelmien moninaisuus herätti myös keskustelua.

Erityisesti keskusteltiin eri apuvälineiden kuten sanakirjojen ja tekoälyn käytöstä arvioitavissa tehtävissä sekä siitä, miten arvioitavien tehtävien suorittamista valvotaan. Tässä yhteydessä esiin nousi kysymys siitä, tarvittaisiinko arviointimenetelmien osalta korkeakoulujen välille yhtenäisempi linja ja toisaalta siitä, miten opettajien autonomia säilytetään opetuksen suunnittelussa ja toteuttamisessa. Lisäksi pohdittiin, millaista arviointiin liittyvää kehittämistyötä tarvitaan ja miten valtakunnallisia KORU-kriteerejä tulisi päivittää ja kehittää.

Yhtenä webinaarin tavoitteena oli myös kerätä konkreettisia ehdotuksia ruotsin arvioinnin kehittämistyön ja kielikeskusten ruotsinopettajien välisen yhteistyön toteuttamiselle käytännössä. Pienryhmissä tunnistettiin yhteistyön tarve, ja ajatuksena olisi jatkaa yhteistyötä pienemmällä työryhmällä, joka koostuisi eri korkeakoulujen ruotsinopettajista. Webinaari-iltapäivän keskustelut olivat kaiken kaikkiaan antoisia ja yhteistyön jatkaminen on tärkeää, sillä nämä kysymykset ovat meidän kaikkien työn ydintä. Lämmin kiitos kaikille webinaariin osallistuneille!

Lähteet:

Julkisyhteisön henkilöstöltä kaksikielisellä virka-alueella vaadittava ruotsin kielen taito, laki 424/03, asetus 481/03

Elsinen, R. & Juurakko-Paavola, T. (2006). *Korkeakouluopiskelijoiden ruotsin kielen taidon arviointi*. Hämeen ammattikorkeakoulu.

Juurakko-Paavola, T. (2024). *Selvitys toisen kotimaisen kielen ylioppilastutkinnon pakollisuuden poistamisen vaikutuksista Suomen kielitaidon kannalta*. Opetus- ja kulttuuriministeriö. Luettavissa osoitteessa: <https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/handle/10024/165511>

